

& inopum, diuitiarum & libertatis. Ferè enim apud plurimos, illi & qui diuitiis pollent, bonorum & honestorum locum obtinere videntur. Cum verò tria sint, quæ circa aequalitatem reipublicæ condequant, libertas, diuitiæ, virtus (nam quartum illud quæ appellatur nobilitas, duobus consequens est: nobilitas enim est antiquæ diuitiæ, & virtus) manifestum est, quòd duorum mixtura diuitum & pauperum est respublica appellanda. trium verò, optimatum gubernatio maximè aliarum, præter illam veram & primam. Quòd igitur sint aliæ respublicæ præter monarchiam & popularem, & paucorum potentium, dictum est: & quales istæ, & in quo differant inter se, & optimatum gubernatio, & aliæ species quæ ad optimates declinant, & quomodo non longè distant inter se, manifestum est.

CAPVT IX.

Quomodo autem fiat præter popularem & paucorum potentiam illa quæ appellatur respublica, & quo in ordine reponenda sit, deinceps dicemus. & simul apparebit quibus definiant popularem & paucorum gubernationem. sumenda est enim horum distinctio. postea ex his ab vtraque tanquam regulam sumentes componere oportet. Sunt autem definitiones tres compositionis ac mixturæ. aut enim ambo sumenda, quorum vtræque leges possunt: ceu circa iudicia. In paucorum enim potentia diuitibus pœnam constituunt, nisi iudicando assint, pauperibus verò mercedem nullam: in popularibus autem, pauperibus mercedem, diuitibus autem pœnam nullam, commune ac medium istorum ambo hæc, itaque & civile. mixtum est enim ex ambobus, vnus igitur modus hic est combinationis. Alius autem medium capere eorum quæ ab vtrifque iubentur: ceu concionariis, quidem à nullo censu vel exiguo penitus, illi verò à magno censu, commune certè neutrum, sed medium vtriusque census. Tertius verò ex duobus iussis, hæc quidem ex populari lege, illa autem ex paucorum gubernatione, dico autem tale aliquid, videtur, popularis quidem magistratus sortiri, paucorum autem gubernationis eligere: & popularis, non ex censu tribuere, paucorum autem ex censu. Optimatum igitur ac civile, ab vtraque vtrunque accipere: ex paucorum quidem gubernatione electiuos facere magistratus: ex populari

A καὶ τῆς δόξης, πλοῦτος καὶ ἐλευθερίας ἔχον γὰρ παρὰ τοῖς πλείστοις οἱ δὲ πόροι τῆς καλῶν κεραιῶν δοκοῦσι κατέχειν χροῶν. ἐπεὶ δὲ τρεῖς εἰσι τὰ ἀμειβομένη τῆς ἰσότητος τῆς πολιτείας, ἐλευθερία, πλοῦτος, ἀρετὴ (τὸ γὰρ τέταρτον, ὃ καλοῦσιν ἀρχαίως, ἀκολουθεῖ τοῖς δυοῖν· ἢ γὰρ ἀρχαίως, ὅτι ἀρχαίως πλοῦτος καὶ ἀρετὴ· φανερόν ὅτι τὴν ἀπὸ τῶν δυῶν μίξιν, τῆς δὲ πόρων καὶ τῆς ἀπόρων, πολιτεία λεγέται, τὴν δὲ τῆς πλείων, ἀριστοκρατίαν μέγιστε τῆς ἄλλων, παρὰ τὴν ἀληθινήν καὶ σωφρονιστικήν. ὅτι μὲν οὐδὲ καὶ ἕτερε πολιτείας· εἴδη παρὰ μοναρχίαν τε καὶ δημοκρατίαν, καὶ ὀλιγαρχίαν, εἴρηται· καὶ ποῖα ταῦτα, καὶ τί διαφέρουσιν ἀλλήλων, καὶ τὴν ἀριστοκρατίαν, καὶ αἰ πολιτείαν, τὴν ἀριστοκρατίαν, καὶ ὅτι οὐ πρόβα αὐτῶν ἀλλήλων, φανερόν.

Κεφάλαιον θ.

C Τίνα δὲ ἔσονται γίνονται παρὰ δημοκρατίαν καὶ ὀλιγαρχίαν ἢ καλοῦσιν πολιτείας, καὶ πῶς αὐτῶν δεῖ καθίστασθαι, λέγουσιν ἐφεξῆς τοῖς εἰρηθεύουσιν. ἀρχαίως δὲ δῆλον ἔστι καὶ οἷς ὁρίζονται τὴν δημοκρατίαν, καὶ τὴν ὀλιγαρχίαν· λιπτόν γὰρ τὴν τοῦτων διαίρεσιν. εἴτα ἐκ τούτων ἀφ' ἑκατέρων ἄσφαδρὸν σύμβολον λαμβάνοντας, συνδέτερον εἰσὶ δὲ [οἱ] ὅροι τρεῖς τῆς συνδέσεως καὶ μίξεως· ἢ γὰρ ἀμφοτέρω λιπτόν, ὡς ἑκάτερον νομοθετοῦσιν, ὅς ἀπὸ τῆς δικάζειν. ἐν ἑνὶ γὰρ ταῖς ὀλιγαρχίαις τοῖς δὲ πόροις ζημίαν τάττουσιν, ἀλλ' οὐκ ἀμειβομένους τῶν δὲ πόρων, οὐδένα μισθόν· ἐν δὲ ταῖς δημοκρατίαις, τοῖς μὲν δὲ πόροις, μισθόν ταῖς δὲ ἀπόροις, οὐδέμίαν ζημίαν κοινὸν δὲ καὶ μέσον τούτων, ἀμφοτέρω ταῦτα διὸ καὶ πολιτικόν· μέμικται γὰρ ἕξ ἀμφοῖν. εἰς ἑνὶ οὐδ' αὐτὸ τῆς συνδυασμοῦ ἔσονται ἔπειτα δὲ, τὸ μέσον λαμβάνειν ὡς ἑκατέρω τάττουσιν· ὅσον ἐκκλησιαζέειν, οἱ μὲν, ὅσοι τιμμηματος οὐδένου, ἢ μικροῦ πάμπαν οἱ δὲ, ὅσοι μέγαλο τιμμηματος. κοινὸν δὲ γὰρ οὐδέτερον, ἀλλὰ τὸ μέσον ἑκατέρω τιμμηματος τούτων. αἰετόν δὲ, ἐκ δυῶν ταχυματόν· τὰ ἑνὶ ἐκ τῆς ὀλιγαρχικοῦ νόμου, τὰ δὲ ἐκ τῆς δημοκρατικοῦ. λέγουσιν δὲ ὅσον, δοκῆ δημοκρατικὸν ἑνὶ εἶδη, τὸ κληρονομία τῆς ἀρχῆς, τὸ δὲ ἀρίστη, ὀλιγαρχικόν· καὶ δημοκρατικόν μὲν, τὸ μὴ δὲ τιμμηματος· ὀλιγαρχικόν δὲ, τὸ δὲ τιμμηματος. ἀριστοκρατικὸν τίνω